

NORGES HØYESTERETT

Den 22. mars 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Endresen, Berglund og Høgetveit Berg i

HR-2018-575-U, (sak nr. 2018/353), sivil sak, anke over kjennelse:

Staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet (advokat Ståle Haugsvær)

mot

A (advokat Bjørg S. Granerud)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Anken gjelder lagmannsrettens manglende behandling av krav om sakskostnader i et tilfelle hvor lagmannsretten besluttet ikke å gi samtykke til fremme av anke etter tvisteloven § 29-13 første ledd.
- (2) I en straffesak om grovt bedrageri og falsk forklaring ble A ved Oslo tingretts dom 28. september 2016 blant annet dømt til å betale kr 121 814 i erstatning til NAV forvaltning. Hun anket særskilt over denne delen av dommen.
- (3) Ved brev 24. mai 2017 varslet Borgarting lagmannsrett om at lagmannsretten overveide ikke å gi samtykke til ankebehandling, eventuelt å nekte anken fremmet, jf. tvisteloven § 29-13. Staten uttalte seg om spørsmålet i anketilsvaret 16. august 2017. Det ble der lagt ned påstand om sakskostnader på 27 625 kroner, inkludert merverdiavgift.
- (4) I medhold av tvisteloven § 29-13 første ledd traff Borgarting lagmannsrett beslutning 17. januar 2018 med slik slutning:

"Det gis ikke samtykke til at anken fremmes."
- (5) Lagmannsretten la uriktig til grunn at staten ikke hadde inngitt anketilsvar og derved heller ikke krevd sakskostnader.

- (6) Ved e-post 17. januar 2018 ba staten om at lagmannsretten vurderte retting eller omgjøring, jf. tvisteloven § 19-8 og § 19-10. Det ble vist til at lagmannsretten ikke hadde behandlet det fremsatte kravet om sakskostnader. Lagmannsretten ga ved brev 15. februar 2018 uttrykk for at dette ikke var en feil som kunne rettes eller omgjøres, i tillegg til at det ikke var adgang til å treffe tilleggsavgjørelse etter tvisteloven § 19-9.
- (7) *Staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet* har anket lagmannsrettens avgjørelse 17. januar 2018, og anført at det er en saksbehandlingsfeil at lagmannsretten ikke behandlet kravet om sakskostnader. Det er prinsipalt lagt ned påstand om at A dømmes til å betale sakskostnader på 27 625 kroner, inkludert merverdiavgift. Subsidiært er det lagt ned påstand om at lagmannsrettens beslutning oppheves.
- (8) A har i tilsvaret anført at det ikke foreligger noen saksbehandlingsfeil. Kravet er under enhver omstendighet for høyt. A har lagt ned påstand om at hun frifinnes, subsidiært at kravet reduseres skjønnsmessig av retten.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (10) Spørsmålet om sakskostnader for lagmannsretten er brakt inn for Høyesterett uavhengig av hovedsaken, og ankeutvalgets kompetanse er da begrenset til å prøve lovanvendelsen og saksbehandlingen, jf. tvisteloven § 20-9 tredje ledd andre setning og Rt-2015-449.
- (11) Ved lagmannsrettens beslutning 17. januar 2018 ble As anke nektet fremmet etter tvisteloven § 29-13 første ledd. Lagmannsretten overså da at staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet hadde krevd dekning av sakskostnader i forbindelse med ankesaken, og avslo senere å treffe tilleggsavgjørelse om dette.
- (12) Utvalget bemerker at lagmannsretten begikk en saksbehandlingsfeil da den unnlot å behandle statens krav om sakskostnader i beslutningen 17. januar 2018, jf. tvisteloven § 20-8 første ledd.
- (13) Videre begikk lagmannsretten en saksbehandlingsfeil da den 15. februar 2018 la til grunn at det ikke var adgang til å treffe tilleggsavgjørelse etter tvisteloven § 19-9. Det er ikke tvilsomt at det normalt kan avsies en tilleggsavgjørelse om sakskostnader dersom retten har glemt å ta stilling til kravet eller oversett at det er fremmet, jf. blant annet Rt-2015-449 avsnitt 13 og Schei mfl., Kommentartutgave til tvisteloven, 2. utgave, side 639.
- (14) Etter tvisteloven § 20-9 tredje ledd siste setning kan ankeutvalget treffe ny avgjørelse om sakskostnader hvis saken er "tilstrekkelig opplyst". Utvalget finner at dette er tilfelle.
- (15) Statens krav er på 27 625 kroner, fordelt på 12 timer. A har protestert på kravet. Sett hen til at det kun er inngitt et relativt kort anketilsvar og et kort etterfølgende prosesskriv, finner ankeutvalget at beløpet passende kan settes til 15 000 kroner, med tillegg av merverdiavgift, til sammen 18 750 kroner. Utvalget bemerker at etter rettspraksis skal merverdiavgift erstattes, idet staten har benyttet en privatpraktiserende advokat.
- (16) Det er ikke krevet sakskostnader for Høyesterett.
- (17) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING :

I sakskostnader for lagmannsretten betaler A 18 750 –attentusensjuhundreogfemti – kroner til Staten v/Arbeids- og velferdsdirektoratet innen to uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.

Cecilie Østensen Berglund
(sign.)

Clement Endresen
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)

Riktig utskrift: